

digt paa dette Omraade at gaa frem med en vis Varsomhed. Skulde der i Tidens Løb vise sig Trang til yderligere Forandringer, staar [det jo] Lovgivningsmagten frit for til enhver Tid at tage Spørgsmaalet op. Naar der er gaaet, lad mig sige, 10 Aar, efter at dette Forslag er ført igennem — hvis det lykkes at føre det igennem —, er der jo ikke noget som helst i Vejen for, hvis der er Grund dertil, igen at tage Sagen frem til Behandling. Det, det gælder om, synes mig, er at raade Bod paa de Mangler, der er i Øjeblikket, og saa derefter se Tiden an.

Flere ærede Medlemmer, saaledes det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) og det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Carl Hansen), have udtalt Ønske om, at Hovedparcellen i enkelte Tilfælde kunde blive noget mindre endnu, end der er udtalt i Lovforslaget. Sidstnævnte ærede Medlem ønskede saaledes, at dette kunde lade sig gøre, naar en Familie, Børn eller Svigerbørn, skulle dele en Landejendom. Jeg vil dog dertil sige, at jeg frygter noget for, at en saadan Bestemmelse, hvis den bliver indført i Loven, vil blive brugt til at omgaa Lovens Bestemmelser ellers paa dette Omraade, og i alt Fald vil det da blive ret vanskeligt at holde Kontrol med, at noget saadant ikke finder Sted. Derimod skulde jeg være tilbøjelig til at mene, at den Ret, jeg foreslaar, at Landbrugsministeren skulde have til at afvige fra Lovens Bestemmelse i § 2, kan benyttes i slige Tilfælde. Det er jo nemlig ikke alene de Lempelser, der foreslaas i § 2, der ville bidrage til, at Udstykning yderligere kan finde Sted, men ogsaa den Bestemmelse i § 3, hvorefter Ministeriet faar Ret til at afvige endnu yderligere, vil kunne bidrage dertil, og den er ogsaa indsat i Paragraffen for at bidrage dertil, naar særlige Grunde tale derfor. Jeg hørte ganske vist, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) var betænkelig ved denne Ret, der saaledes søges tillagt Landbrugsministeren. Det ærede Medlem havde ingen Betænkeligheder saa længe jeg var Landbrugsminister, og jeg er selvfølgelig det ærede Medlem taknemmelig for, at han har en saa stor Tillid til mig, jeg paa skønner det, men, selv om jeg skulde træde

til Side for en anden, er der vel ikke nogen Fare for, at vi fik en Minister, som ikke vilde benytte denne Ret med en vis Varsomhed. Hvis der imidlertid skulde være Betænkeligheder her, vil jeg villig gaa med til at indføre en Tillægsbestemmelse om, at det kun skal kunne lade sig gøre, naar den stedlige Kommunalbestyrelse anbefaler det. Indføre vi en saadan Bestemmelse, synes mig ikke, at der kan være nogen som helst Fare derved, og saa tror jeg, at vi ved Loven blive i Stand til at imødekomme alle rimelige og berettigede Krav med Hensyn til Hovedparcellens Størrelse.

Der er af flere ærede Medlemmer, saaledes det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), udtalt, at Pligtkørsler vare noget, man ikke behøvede at tage Hensyn til. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret. Selv om Pligtkørselen er falden bort i adskillige Kommuner, maaske i ikke saa ganske faa, er der dog endnu mange, og jeg er tilbøjelig til at mene de fleste Kommuner, hvor Pligtkørselen udredes in natura. Saa længe vi have disse Forpligtelser omkring i Landet, maa vi ogsaa tage Hensyn dertil, og det er dog klart nok, at i de Kommuner, hvor Udstykning finder Sted i stor Udstrækning, kan det komme til at virke generende for dem, som blive tilbage, at beholde Kørselspligten. Men der er ogsaa Hensyn at tage i andre Retninger. Jeg vil sige, at Hensynet til at bevare en vis Middelstand, Mellemklasse, paa Landet tillægger jeg en ikke ringe Betydning. Der bør ogsaa tages Hensyn til de kommunale Byrder. Udstykningen foregaar jo ingenlunde ligeligt omkring i Landet. Det er særlig i enkelte Kommuner, at Udstykninger finde Sted i meget stor Udstrækning. Nu vil en Udstykning i en Kommune i Nærheden af København ingen Skade kunne gøre, for der vil altid blive store Skatteydere alligevel. Folk rejse derud og bygge dem en Villa der, saa at disse Kommuner ville beholde en Del større Skatteydere. Men ganske anderledes stiller det sig i adskillige Kommuner ved vore mindre Provins-købstæder. Der finder Udstykningen Sted i meget stort Omfang, og hvis vi tillade den i endnu større Omfang og næsten slet ingen Grænse sætte for Udstykningen,